

יצאתי לפני הצהרים לחיפה.

- לפנות ערב ישיבה עם אנשי "הפועל" בהסתתפות דב -

על יחסי הפועל ודלפין. בועידת "הפועל" הודיע היו"ר בשעת הדיון בשאלה זו שעל דלפין ידון "הפועל" עם המוסדות המרכזיים.

באמצע ינואר הציע דב בחיפה שכל חברי "הפועל" יבדלפין

ישארו, הדבר הוסכם על ידי החברים. בתחילת פברואר התאספו אנשי "הפועל" והחליטו פתאום שכל חבר "הפועל" שלא יצא מדלפין יוצא מ"הפועל".

לאחר דברים כבושים לשרפשטיין - הסכים לסדר את הדבר,

ובערב היתה פגישה את זאב-הים, והיחסים נקבעו מתוך הסכם.

סובא חולה ואי-אפשר לדון יאתו על הענינים.

ז' אדר א'
14 בפברואר

אחמול בבוקר יצאתי לבית אלפא. המשק מחולק לשלוש

סיעות: כ-40 חברי המפלגה, כ-40 חברי השמאל, המצביעים בעד

מפלגת פוע"צ, אך אינם נכנסים לתוך המפלגה הזאת. (חלק מהם

פחית ציוני מהמפלגה וחלק - מתוך מסורת - עודנו כרוך אחרי

קה"ק והלשון העברית), וכ-30 חברי הקבוץ הארצי. כל סיעה

מסדרה לעצמה אספות וסיחות, וכמעט שאינם נפגשים בוכוחים

כלליים. בועד הפועל של המשק נמצאים 4 חברי המפלגה ו-1

מהשמאל. משתדלים לא לפגוע איש בשני, אך יש מפקפקים

באפשרות ה"כלום" הזה לאורך ימים. אנשי הקבוץ הארצי דורשים

"כלדיה מכרעת" - אולם בכל התנגשות הם עומדים בפועל מן הצד.

השבוע נסערו הרוחות לרגל ענין נ.צ. לפי הכנס
חשאי אין מכניסים לחדר האוכל חומר-מריבה. השבוע הדביקו
שם פוע"צ כרוז בענין נ.צ., אפרים רייזנר קרע את הכרוז.
אנשי הסמאל וגם אחדים מהקבוץ רוגזים.

מצב המסק לא רע. ענפי הירקות, המסעים, העדר מתפתחים

יפה. 70% מחברי המסק עכשיו הם שעלו ביום הראשון על האדמה -
אחוז גדול מאד של קביעות. אלמלא ההתפלגות המפלגתית היתה
קבוצה זו - קוראים לעצמם קבוץ - מהכי מגבשות. הסמאל "פעיל"
ועל לרכוש נפשות. לב אחדים מהחדשים - שנשלחו ע"י השה"צ,
נוספו לשמאל.

היתה שיחה בסניף - על המצב בציונות, המצב הפוליטי,
ההרופפות האמונה בצבור, היחסים עם השה"צ.

בערב אכפה כללית, באו כולם, גם ממסק חפצי-בה
ושתי עגלות מתל-יוסף. פתח כהנה - באופן לא מוצלח ביותר -
והזמין לדבור. השתררה שתיקה אריכתא. למען הפסיק את הדממה
הכבדה הצגתי את השאלות היסודיות המפרידות בין המפלגות בארץ.
שוב - שתיקה כבדה. אפרים רייזנר נסה לדובב את האופוזיציה
בהציגו את ענין נ.צ. - אבל גם הוא לא הצליח: שתיקה
קולקטיבית. לבסוף שאל חבר בלתי מפלגתי מהו בסיס אמונתו
ועמדתי בשאלות היסודיות. לאחר שתיקה חדשה - ציינתי את הסו
היסודי המבדיל בינינו ובין כל שאר הגופים המאורגנים;
שיותר משהוא נובע מתוך נמוקים אידיאולוגיים, הוא נובע מתוך
הבדלים נפשיים והסתכסות מעושי ומאחריות תחת מכוה כל ביסוס

1939

רעיוני כביכול. השה"צ בורח מהמלחמה על עבודה עברית כלאה, פוע"צ - מהוך פעולה ציונית ממשית - והפרקציה מכל דבר הציונות להלכה ולמעשה, מפני הקשיים העצומים הכרוכים ברצון הציוני. הקו המבדיל היסודי - הוא קבלת המציאות הקיימת בארץ בתור נקודת מוצא לתכניות של תנועת הפועלים בשלמותן (פ.ק.פ.) או במקצתן (פוע"צ והשה"צ) או קבלת המציאות היהודית וההכרח והרצון שלה ליצור מציאות חדשה בארץ, וקבלת יצירת המציאות החדשה כנקודת מוצא לכל תכניות התנועה שלנו בארץ. ריאורגניזציה של המציאות האר"ת - כתפקיד תנועת הפועלים שבכל ארץ - או רגנרציה של א"י ע"י כוח העם העברי שמחוצה לה. בנאמנות שלמה או חלקית לשתי נקודות-מוצא אלו נבחנות כל המפלגות בארץ.

- וכוח לא היה.

בצהרים שבתי לחיפה.

ח' אדר א'
15 בפברואר
יום ב'

מזכירות. אליהו - אין תקוה מהמו"ס עם התאחדות האכ"ים, זוהי גם דעת אריאב בשיחה פרטית. סמילנסקי לא משהתף במו"ס מפני שאינו כאמין בתוצאות. היום תהיה ישיבה שניה. הכרזו רוצה לדרוש שחבר התאח' האכרים יוכל להיות רק מי שמעסיק $\frac{2}{3}$ של פועלים עברים, שיוציאו כרוז על ענין זה, שבקורים משותפים בפרדסים להחדיר פועלים יהודים, ההתאחדות לא

התאחדות